

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ ดร.ศักดา พรีงคำภู

รองศาสตราจารย์อุเทน ปัญโญ

Professor Dr. Masoko Horikoshi

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประธานสาขาวิชาการบริหารและประเมินโครงการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

Home Economics Program

Shiga University, Shiga, Japan

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

เลขที่.....

แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำเพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารของครอบครัวญี่ปุ่น

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 วิธีปฏิบัติในการจัดเตรียม การปรุงอาหาร การจัดเสริฟ และการกินทั้งอาหารประจำวัน และอาหารในโอกาสพิเศษ

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. จำนวนสมาชิกในครอบครัว..... คน เพศ ชาย..... คน
หญิง..... คน
อายุต่ำสุด ปี สูงสุด..... ปี

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำสุด..... - สูงสุด

3. อาชีพของบิดา..... เมีย.....

4. รายได้หลักของครอบครัว เย็น

5. ค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือนของครอบครัว เย็น

รายละเอียด.....

6. ที่พักอาศัย () 1. บ้านตัวเอง () 2. บ้านเช่า () 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ผู้รับผิดชอบค่าอาหารในครอบครัว

() 1. เมีย () 2. อื่นๆ

**ตอนที่ 2 วิธีปฏิบัติการเตรียม การปฐม การจัดเสิร์ฟ และการกินทั้งอาหารประจำวัน ภินโอกาสพิเศษ
อาหารประจำวัน ผู้รับผิดชอบ..... ()อาหารประจำวัน () โอกาสพิเศษ**

มือที่ปฐง เช้า()กลางวัน()เย็น()

การเตรียม ()ผัก.....

()เนื้อสัตว์.....

การปฐม/เครื่องปฐมรส

.....

การหุงข้าว

.....

- การทำอาหารถนน
- อุปกรณ์เครื่องใช้ในการกิน
- การจัดเสิร์ฟ อาหารประจำวัน
- อาหารในโอกาสพิเศษ
- การกิน อาหารประจำวัน
- อาหารในโอกาสพิเศษ/ความหมายของอาหาร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบบันทึกการสังเกต

1. การเตรียม อาหารประจำวันผัก/เนื้อสัตว์

อาหาร โอกาสพิเศษผัก/เนื้อสัตว์

2. การปรุง อาหารประจำวัน

อาหาร โอกาสพิเศษ

3. การจัดเสิร์ฟ อาหารประจำวัน

อาหาร ในโอกาสพิเศษ

บทบาทสมานชิกคนอื่น ๆ

4. การกิน อาหารประจำวัน

อาหาร ในโอกาสพิเศษ

5. บรรยายภาพ หรือข้อพิเศษอื่น ๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ค

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการศึกษา

คำชี้แจงผู้เข้าร่วมการศึกษา

เรื่อง วัฒนธรรมอาหารของครอบครัวญี่ปุ่น

เรียน

ข้าพเจ้า นางสาวพัชรา สายวิเชียร เป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาโภชนาศาสตร์ศึกษาบัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำลังศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ (Independent Study) เรื่อง วัฒนธรรมอาหารของครอบครัวญี่ปุ่น

ท่านเป็นผู้ที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติในการตอบแบบสัมภาษณ์ชุดนี้ ดังนั้นจึงได้ร่วมความร่วมมือจากท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ โดยกรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ให้ครบถ้วนข้อความเป็นจริงที่สุด ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ผู้ศึกษาจะเก็บเป็นความลับและใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น คำตอบของท่านจะมีค่าอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ผลด้านการศึกษาและสร้างความเข้าใจของคนต่างวัฒนธรรม

เมื่อท่านยินดีให้ความร่วมมือ กรุณาลงนามการร่วมมือในการศึกษารั้งนี้ไว้ด้วย ขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูงมาก โอกาสหนึ่ง

ลายมือชื่อ..... ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษา

(.....)

ลายมือชื่อ..... พยาน

(.....)

ลายมือชื่อ..... ผู้ศึกษา

(นางสาวพัชรา สายวิเชียร)

ภาคผนวก ๑

ข้อมูลของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง

ครอบครัวชาวญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 10 ครอบครัวอาศัยอยู่ในเมือง Shiga มีรายละเอียดดังนี้คือ

ครอบครัวที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 3 คน เป็นชาย 2 คนและหญิง 1 คน ลูกชาย อายุ 15 ปี ส่วนพ่อ อายุสูงสุด 55 ปี ครอบครัวทำอาหารกินเองทุกวัน ทุกเมื่อ สำหรับสมาชิกที่ออกไปนอกบ้านในวันจันทร์ - ศุกร์นั้น มือถือลงวันแม่เป็นคนจัดข้าวใส่กล่อง(เบนโตะ)ให้ทั้งพ่อบ้านซึ่งออกไปทำงาน และลูกซึ่งไปโรงเรียน แม่ทำงานบ้านเองทุกอย่าง

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม่เป็นคนกำหนดรายการอาหาร รวมทั้งเป็นคนเตรียมวัตถุคินและปรุงอาหาร ส่วนการจัดเสิร์ฟและเก็บล้างลูกชิ้น หรือสามิเป็นคนดูแลช่วย อาหารหลัก คือข้าวและซุปแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น จัดให้มีเสิร์ฟทุกเมื่อ วัตถุคินหลักที่ใช้ในการปรุงอาหารมี 2 ส่วน คือ วัตถุคินสด แม่เป็นคนไปซื้อ 3 ครั้ง / สัปดาห์ ส่วนวัตถุคินที่เป็นอาหาร凍(การ凍) แม่เป็นคนทำได้แก่ การ凍ของผักกาดขาว หัวไชเท้า แตงกวาและขิง แม่ทำอาหาร凍(การ凍) ปีละครั้งๆ จำนวนมากซึ่งสามารถเก็บไว้กินได้ตลอดทั้งปี

เครื่องบูรณะที่ใช้ ในการปรุงอาหาร ใช้เครื่องปรุงรสได้แก่ ซอสญี่ปุ่น เหล้าญี่ปุ่น (หั่งสปากติและสหหวาน) เต้าเจี้ยว เกลือและพริกไทย

วิธีการปรุงอาหาร ครอบครัวนี้นิยมอาหารที่ปรุงด้วยการต้ม(อูป) ทอด(เทมปุระ/ไข่ทอด) นึ่ง/คุน(ไข่ตุ๋น) ปิ้ง/ย่าง (ปลาย่าง)และอาหาร凍(การ凍)

มืออาชีวภาพหลัก มือเช้า มีข้าว ซุปเต้าเจี้ยว ปลาบ่างและผักดอง มือถือลงวัน สมาชิกที่ต้องออกไปนอกบ้านมีอาหารใส่กล่อง(เบนโตะ) ประกอบด้วย ข้าว ผักดอง ปลาบ่างหรือไข่ทอดและสาหร่าย สำหรับมือเย็น นอกจาก ข้าวและซุป(เต้าเจี้ยว)แล้ว มีไข่ตุ๋น ผักดอง และ เทมปุระ หลังอาหารเย็น สมาชิกในครอบครัวนี้นิยมผลไม้และคัมชาเจี๊ยะเป็นประจำ

ลักษณะการจัดเสริฟ์ จัดเสริฟ์เมื่อสมาชิกทุกคนพร้อมที่ต้องอาหาร ซึ่งสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเป็นของตนเอง ส่วนอาหารอื่น จัดใส่จานเล็กๆเสริฟ์เฉพาะคน นั่งรับประทานด้วยกันพร้อมกัน อนุกรณ์ในการกินประกอบด้วย ตะเกียงใช้สำหรับคืนอาหารและตักข้าว(เนื่องจากข้าวผัดปูนมีลักษณะเหนียว จึงใช้ตะเกียงคืน หรือตักได้) ช้อนใช้ในการตักอาหารที่เป็นน้ำหรืออาจยกถ้วยชูปั้นชุดได้ รวมทั้งต้องทำสีบียงการกลืนอาหาร หรือชุดน้ำแกงให้ดัง แสดงว่าอาหารมีอันตรายซึ่งเป็นวัฒนธรรมการกินของคนญี่ปุ่น

อาหารในโอกาสพิเศษ วันที่ครอบครัวนี้ถือว่าเป็นวันพิเศษ คือเฉพาะวันขึ้นปีใหม่ อาหารพิเศษของครอบครัวมีอาหารที่แตกต่างจากวันปกติ ประมาณ 4 – 5 อย่าง อาหารหลักที่ต้องมีเหมือนปีก็คือ ข้าว ซุปเต้าเจี้ยว พัคดอง และอาหารที่ปรุงจากปลา โดยเฉพาะอาหารที่ปรุงเพื่อขึ้นมา ก็อาหารที่มีความหมายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตให้มีความสุข การมีอายุยืนยาว รวมทั้ง อาหารที่เพิ่มนานี้จะได้รับการตกแต่งเป็นพิเศษ มีความสวยงาม วิจิตรบรรจงมาก เป็นการฉลองในบ้านโดยเน้นวัฒนธรรมคั่งคุ่น

ครอบครัวที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 4 คน ชาย 2 คนและหญิง 2 คน ลูกคนเล็กอายุ 10 ขวบ ส่วนที่อายุสูงสุด ก็จะพ่ออายุ 45 ปี ครอบครัวนี้ทำอาหารกินเองทุกวันและทุกเมื้อ แม้เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องอาหาร ทั้งหมด รวมทั้งการถอนอาหาร(ทำอาหารคงได้แก่ หัวไชเท้า แตงกวาและปิ้ง)ซึ่งเก็บไว้กินตลอดปี รวมทั้งทำงานบ้านทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อยุ่บบ้านทั้งวัน ไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน จึงมีเวลาพอในการทำงานบ้านทุกอย่างดังกล่าว

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม้เป็นคนกำหนดรายการอาหาร เตรียมวัตถุคินและปรุง ส่วนการจัดเสริฟ์ เมื่อทุกคนมาพร้อมกัน ยกเว้นเมื่อกลางวันที่สมาชิกบางคนต้องออกไปทำงาน หรือเรียนซึ่งต้องนำกล่องอาหารกลางวันที่แม่เตรียมไว้ไปด้วย ส่วนการเก็บล้างภาชนะหลังการรับประทานนั้น ลูกและพ่อบ้านช่วยกันจัดการ อาหารทุกเมื้อเป็นอาหารตามวัฒนธรรมดั้งเดิมของญี่ปุ่น คือมี ข้าวเป็นอาหารหลัก ทุกเมื้อ การจัดหาวัตถุคินในการปรุงอาหารแม้เป็นคนไปซื้อ สัปดาห์ละ 2- 3 ครั้ง จาก super market ใกล้ๆบ้านเครื่องปรุงรส เครื่องปรุงสหที่ครอบครัวนี้ใช้ได้แก่ ซีอิ๊วญี่ปุ่น มิริน เหล้าญี่ปุ่น น้ำตาล เกลือและเต้าเจี้ยวบด วิธีปรุงอาหาร วิธีการปรุงอาหาร ที่ครอบครัวชอบคือ การต้ม นึ่ง/ตุ๋น ผัด อบ และการดอง

มื้ออาหาร มื้ออาหารหลักของครอบครัว มี 3 มื้อคือ มื้อเช้า เป็นอาหารดังเดิมมีข้าว
ตามด้วยซุปเต้าเจี้ยว พักกองและอาจเป็นปลาย่าง หรือหอฟ ส่วนมื้อกลางวัน สำหรับสมาชิกที่ต้องออก
ไปทำการกิจกรรมนอกบ้าน แม้เป็นคนจัดกล่องอาหารให้ซึ่งมีข้าว ไข่เจียว พักต้ม(พิกทอง หรือพักอื่นๆ)
สลับกันไปกัน เพือกหัวเด็กด้วย หรือหอน่อ(ไม่ต้ม)พร้อมโรยสาหร่ายไว้บนข้าว ทั้งนี้เพื่อเน้นให้อาหารใน
กล่องดูน่ากิน สำหรับมื้อยืน ซึ่งเป็นมื้อหลัก นอกจากข้าว พักกองและซุปเต้าเจี้ยวแล้ว มื้อาหารงาน
อื่นๆ อีก ได้แก่ พัสดุ และปลาเนื้อ

ลักษณะการจัดเติร์ฟ เม้นที่มีอยู่เมื่อสมาชิกมาพร้อมกันที่โต๊ะอาหาร แม้เป็นคนจัด
อาหารให้สมาชิกทุกคน เริ่มจากข้าวตักใส่ถ้วยให้สมาชิกแต่ละคน อาหารอื่นๆ จัดใส่จานหรือถ้วยเด็กๆ
เฉพาะของแต่ละคน อาหารทุกอย่างขัดจัดเติร์ฟพร้อมๆ กัน รวมทั้งซุปด้วย

อุปกรณ์ในการกิน อุปกรณ์ที่ใช้ในการกินอาหารของครอบครัว มีด้วย งาน ตะเกียง
และช้อน อุปกรณ์ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก เหนาะสำหรับการจัดเติร์ฟแต่ละคน

อาหารในโอกาสพิเศษ ครอบครัวนี้ ถือเอาวันเกิดของสมาชิกในครอบครัวเป็นวันพิเศษ
ที่ครอบครัวจัดให้มีอาหารการเลี้ยงพิเศษ ซึ่งเป็นการออกไปกินอาหารนอกบ้าน โดยเลือกร้านอาหาร
แบบญี่ปุ่นตามวิธีการดังเดิม ซึ่งเป็นร้านที่ครอบครัวชื่นชอบ ดังนั้นในรอบหนึ่งปี ครอบครัวนี้ มีวัน
พิเศษอย่างน้อย 4 ครั้ง ตามจำนวนสมาชิก

**ครอบครัวที่ 3 มีสมาชิกจำนวน 5 คน เป็นหญิง 4 คน และชาย 1 คน อายุสูงสุด 85 ปีและอายุต่ำ
สุด 32 ปี ทำงาน 2 คน คือเป็นพนักงานบริษัทซึ่งทำงาน 5 วัน/สัปดาห์ ระหว่างเวลา 09.00 – 17.00 น.
กับภรรยาคนสองภาษาญี่ปุ่นให้นักเรียนต่างชาติ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันพุธ กับวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา
13.00 – 16.30 น. รายได้หลักมาจากการที่ทำงานบริษัท เดือนละ 450,000 เยน และจากพ่อซึ่งเป็นเงิน
บำนาญ เดือนละ 200,000 เยน ค่าใช้จ่ายที่เป็นอาหารตกเดือนละ 50,000 เยน มีบ้านเป็นของตนเอง
ครอบครัวนี้ทำอาหารกินเองทุกวัน ทุกมื้อ โดยแม่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด รวมทั้งต้องดูแลคุณยาย
ด้วย คุณยายมี 2 ชุด สำหรับคุณยายซึ่งเป็นอาหารอ่อนนุ่มข้าวต้มเป็นหลัก กับข้าวส่วนใหญ่ปุงจาก
เต้าหู้อ่อน (ซึ่งต้องยกไปให้ที่ห้องพัก) ส่วนอาหารสำหรับสมาชิกคนอื่นๆ เป็นอาหารปกติที่มีข้าวหุงเป็น
หลัก อาหารคงจะซึ่งแม้เป็นคนทำได้แก่ ขิงกอง หัวไชเท้า สีชามพุ แตงกวาและบัวบีบ ซึ่งอาหารคงนี้ขัด
เติร์ฟพร้อมกับอาหารชนิดอื่นๆ นอกจากการทำพัสดุของเด็ก แม้จะทำพัดน้ำฝน เช่น การปอกเปลือก
แต่ให้เหลือข้าวไว้แล้วนำมายกครองข้าวต่อๆ กันเป็นเส้นยาวๆ นำไปตากแดดวันๆ 3 – 4 วัน นำ**

มากินได้' (คล้ายๆ กำทำก้าวตามากของคนไทย) การจัดซื้อวัตถุดิบที่ใช้ปูรุงอาหาร แม่ไปซื้อ super market ใกล้บ้าน สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน อาหารเช้า มีข้าวเป็นอาหารหลัก ส่วนอาหารอื่นประกอบด้วย ขุปะนี โซะ ผักดอง และหรือ ปลาปิ้ง/ย่าง ส่วนอาหารกลางวัน คนที่ออกไปทำงานนอกบ้าน แม่จะจัดข้าวไว้ ก่อนจะให้ซึ่งมีข้าวห่อสาหร่าย ปลาแซลมอนทอด และผักต้ม/ผักดอง สมาชิกคนอื่นแม่เตรียมให้กินที่บ้าน สำหรับอาหารมื้อยืนยัน ซึ่งเป็นมื้อหลัก นั้น ลูกๆ จะแบ่งเตรียมและปูรุง ส่วนใหญ่การปูรุงแม่เป็นคนลงมือเอง โดยสูตรเป็นเพียงผู้ช่วย อาหารหลักมื้อยืนยันมี 2 ลักษณะ คือ อาหารที่กินร้อนๆ กับอาหารที่กินเย็น อาหารต้องเสริฟขณะที่ยังร้อนๆ คือ ขุปะ แต่กับข้าวอื่น เสริฟเย็น การจัดเสิร์ฟและเก็บถัง ลูกๆ จะช่วยกันทำ ทั้งหมด

อาหารในโอกาสพิเศษ ครอบครัวนี้มีอาหารที่จัดเฉพาะเมื่อมีงานพิเศษ คือ อาหารที่เรียกว่า นะเนะเรียวริ คล้ายๆ กับสุกี้ของไทย นอกจากนะเนะเรียวริ จะเป็นอาหารในโอกาสพิเศษแล้ว ซึ่งเป็นอาหารประจำครุฑานาขของครอบครัวยังคงไว้ วัตถุดิบที่ปูรุงอาหารนี้ ประกอบด้วย เนื้อปลาสด กุ้ง เนื้อไก่ ผักกาดขาว เต้าหู้ และเส้นบุก โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันเตรียมเครื่องปูรุง เริ่มตั้งแต่การถังผัก เนื้อสัตว์ เครื่องและปูรุงส์ ซึ่งประกอบด้วย ซีอิ๊วญี่ปุ่น เกลือ น้ำตาล และเห็ด เมื่อถึงขั้นตอนการปูรุง เริ่มคุ้งการตั้งหม้อน้ำขุปะ รอนเดือด จากนั้นใส่เครื่องปูรุงอื่นๆ ลงไป กินร้อนๆ เมื่อผักและเนื้อสัตว์หมัดแล้ว แต่น้ำขุปะยังเหลืออยู่ อาจนำไปโรย หรือข้าวสวยมาใส่ต้ม กินต่อจนน้ำขุปะหมด

อุปกรณ์ในการกิน มี ถ้วยใส่ข้าว หรือชุปของแต่ละคน จานหรือถ้วยขนาดเล็กใส่กับข้าวอื่นๆ เนื่องจากการจัดเสิร์ฟ เป็นการเสิร์ฟเป็นชุดเฉพาะคน ซึ่งมีอุปกรณ์หลายชิ้นที่ใช้ในการกินอาหาร

ครอบครัวที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 4 คน เป็นชาย(พ่อ) 1 คน หญิง 3 คน อายุสูงสุด 39 ปีและอายุต่ำสุด 14 ปี พ่อทำงานขั้นทรัพย์สูง ระหัส 09.00 – 17.00 น. แม่เป็นครูสอนระดับประถมศึกษารายได้ของครอบครัว รวมกัน ประมาณ 750,000 เยน/เดือน รายจ่ายค่าอาหาร 45,000 เยน/เดือน ทั้งสามีและภรรยาช่วยกันรับผิดชอบเรื่องค่าอาหาร ครอบครัวนี้ปูรุงอาหารกินเองสัปดาห์ละ 3 วัน มื้อที่ปูรุงคือ มื้อเช้า และอาหารเย็นปูรุงบางวัน เนื่องจากทั้งสามีและภรรยาทำงานนอกบ้านทั้งคู่ จึงทำให้มีวิธีการจัดการเรื่องอาหารและชนิดอาหารแตกต่างไปจาก 3 ครอบครัว ข้างต้น แม้ว่าจะทำงานนอกบ้าน แต่

แม่บ้านของครอบครัวนี้ ขังจัดແງเวลาขัดทำอาหารถนนสำหรับครอบครัว เช่นเดียวกับครอบครัวอื่น ๆ ได้แก่ การคงหัวใจเท้า ผักกาดขาว และจิง

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน อาหารหลักของครอบครัวนี้เป็นข้าว ยกเว้นมื้อเช้า มื้อเช้า แม้เป็นผู้เดริบให้สามาชิกทุกคน เป็นอาหารแบบเมริกัน ได้แก่ ข้นปัง ไส้กรอก ผลไม้ นมสด และกาแฟ อาหารกลางวัน อาหารกลางวันของลูกๆ แม่เตรียมใส่กล่องให้ไปจากบ้าน ส่วนของสามีและภรรยาที่ออกไปทำงาน ซื้ออาหารที่สำเร็จจาก super market หรือร้านสะดวกซื้อ ส่วนอาหารเย็น หากเป็นวันทำงาน/เรียน แม้เป็นคนจัดซื้ออาหารพร้อมบริโภค เช่น ข้าวห่อสาหร่าย ไก่ทอด ปลาทอด เทมปูะและมิโซะ ชูป ส่วนในวันหยุด ครอบครัวช่วยกันกำหนดรายการอาหาร ช่วยกันเตรียมวัสดุต่างๆ และแม้เป็นคนปรุง ซึ่งอาหารที่ปรุงประจำเป็นอาหารญี่ปุ่น ได้แก่ มิโซะชูป เทมปูะ ไข่ตุ๋น ผัดผักร้อน และข้าว

อาหารในโอกาสพิเศษ วันที่ครอบครัวถือว่าพิเศษคือ วันเกิดของสามาชิก ครอบครัวเลือกออกไปกินอาหารนอกบ้านแต่เป็นอาหารญี่ปุ่น พร้อมทั้งเชิญญาติมาร่วมงานด้วย อาหารที่สั่งเป็นประจำคือ ชูป ชาตินิ เทมปูะ อุดง หรือโซบะ และของหวานด้วย อาหารส่วนใหญ่สั่งเป็นชุด ก่อนจะเริ่มรับประทานอาหาร มีการอวยพรให้กับเจ้าของวันเกิดก่อน จากนั้น เริ่มรับประทานอาหารพร้อมกัน

ลักษณะการจัดเดิร์ฟ อาหารในครอบครัว แม้เป็นคนจัดอาหารทุกอย่างแบ่งใส่ถ้วย/ชามขนาดเล็ก เฉพาะของสามาชิกแต่ละคน รวมทั้งถ้วยข้าวตัวย จากนั้นสามาชิก นั่งประจำที่ และรับประทานพร้อมกัน ส่วนการเก็บถัง ลูกๆช่วย บางทีสามีช่วยด้วย

เครื่องปฐมรส เครื่องปฐมรส ที่ครอบครัวใช้ ได้แก่ เกลือ ซีอิ๊วญี่ปุ่น น้ำตาล และเห็ดล้าญี่ปุ่นบ้าง

อุปกรณ์ในการกิน อุปกรณ์ในการกินของครอบครัวนี้ มีงาน ถ้วย มีด ตะเกียงและช้อน

ครอบครัวที่ 5 มีสามาชิกจำนวน 5 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 3 คน อายุสูงสุด 65 ปีและอายุต่ำกว่า 4 ปี อุก 3 คน พ่อทำงานเป็นหัวหน้าพ่อครัวร้านอาหารไทย ซึ่งทำงาน 24 ปีแล้ว โดยทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน หยุดเฉพาะวันอังคาร ทำงาน 2 ชั่วโมง คือ ช่วงเช้าระหว่างเวลา 10.00 – 15.00 น. และช่วงเย็นระหว่างเวลา 17.00 – 24.30 น. มีรายได้เดือนละ 450,000 เยน ซึ่งเป็นรายได้หลัก ครอบครัวนี้มีรายจ่ายก่ออาหารเดือนละประมาณ 30,000 เยน ครอบครัวปฐมอาหารกินเอง ทุกวัน ทุกมื้อเนื่องจากแม่อยู่บ้าน

รายการอาหาร พ่อค้าแม่ค้าขึ้นกันกำหนด วันธรรมชาติ แม่เป็นคนรับผิดชอบอาหารทั้งหมด ทั้งการเตรียม การปูรุงและการจัดเสิร์ฟ ส่วนวันที่พ่อหดตัว พ่อจะเป็นคนรับผิดชอบเรื่องอาหารทั้งหมด เช่นเดียวกัน การจัดซื้อวัสดุคิบเพื่อใช้ปูรุงอาหาร แม่เป็นคนรับผิดชอบ โดยไปซื้อ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ทั้งอาหารสด และอาหารสำเร็จรูป

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน อาหารประจำวัน แม้เป็นคนรับหน้าที่ มือเชื้า เป็นอาหารญี่ปุ่นดังเดิม อาหารหลักก็คือ ข้าว รายการอาหารเช้าประจำบ้านด้วย ข้าวปั้น ชูป ผัดผัก และปลาอย่าง มีบางวันเปลี่ยนเป็น อาหารประเภทเส้น เช่น อุดง โซบะ หรือลาเมง อาหารกลางวัน สำหรับลูกที่ไปเรียนหนังสือ แม่จัด อาหารกลางวันใส่กล่องให้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอาหารประเภทข้าวเป็นหลัก ส่วนพ่อ กินที่ทำงาน แม่กินอาหารที่ เหลือจากมือเชื้า หรือทำใหม่ ซึ่งหากทำใหม่ส่วนใหญ่เป็นอาหารประเภทเส้น ไก่แกะ อุดง หรือราเมง ส่วนอาหารเย็น ยังเป็นอาหารญี่ปุ่นดังเดิมเช่นกัน เพียงแต่เพิ่มรายการ เช่น มีอาหารประเภททอด เช่น กุ้ง หรือไข่ตุ๋น และที่ขาดไม่ได้คือผักดอง ซึ่งแม้ทำเองเช่นเดียวกับครอบครัวอื่นๆ

อาหารในโอกาสพิเศษ วันที่ครอบครัวถือว่าเป็นวันพิเศษ คือวันเด็ก อาหารจะเป็นอาหารพิเศษที่ลูกๆชอบซึ่งพ่อค้าแม่ขายกันจัดเป็นพิเศษ รวมทั้งจัดเสิร์ฟในงาน/ถวายลายการ์ตูนที่ลูกๆ แต่ละคนชอบ พ่อค้าแม่จะอวยพรให้ลูกๆมีสุขภาพแข็งแรง ตั้งใจเรียน และเป็นเด็กดีของพ่อแม่ ในวันพิเศษนี้ น้องจากสมาชิกในครอบครัวแล้ว ครอบครัวจะเชิญญาติและเพื่อนๆที่สนิทมาร่วมงานด้วย อย่างไรก็ตาม อาหารที่จัดในวันพิเศษนี้ บังคับเป็นอาหารประจำชาติถือปูน เช่นเดี๋วยกันกับเมืองอื่นๆ

เครื่องปูรงรสา เครื่องปูรงสที่ครอบครัวนี้ใช้ประจำ ได้แก่ ชีวิญญุ่ปุ่น เหล้าญญุ่ปุ่น(ทึ้งชนิดหวานและไม่หวาน) น้ำตาล เกลือ และพริกไทย

อุบัติภัยในอาหาร เช่น การจัดเรียงอาหารที่ไม่ถูกต้อง หรือการนำอาหารมาหุงต้มแล้วไม่ให้สุกพอ ทำให้เกิดเชื้อรา แบคทีเรีย หรือพยาธิในอาหาร ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคได้

ครอบครัวที่ 6 ครอบครัวนี้ มีสมาชิกจำนวน 4 คน พ่อ แม่และลูก 2 คน อายุสูงสุด 48 ปี และ อายุต่ำสุด 15 ปี พ่อมีอาชีพเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัย ทำงานทุกวันระหว่างเวลา 09.00 – 17.00 น. รายได้หลักมาจากการเงินเดือนพ่อ ประมาณ 450,000 เยน/เดือน รายจ่ายค่าอาหารประมาณ 45,000 เยน/เดือน ครอบครัวปรุงอาหารกินเองทุกวัน ทุกน้อ เนื่องจากเมื่อยืนนาน รับผิดชอบงานบ้านทุกอย่าง จัดซื้อ

วัดฤคิบสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครอบครัวนี้ปลูกผักหลายชนิด ไว้กินเองที่บ้าน เช่นผักกาดขาว ต้นหอม หัวไชเท้าและแครอท รวมทั้งนำผักที่ปลูกมาทำเป็นผักดองอีกด้วย

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน อาหารประจำวันແມ່ເປັນຄນເຕີຍມ ປຽງແລະຂັດເລີ່ມຝູກວັນ ຖຸກນີ້ແກ່ສາມາຊີກທຸກຄນ ອາຫາຮ້າ ມີຫ້າວເປັນອາຫາຮັດກ ກັບຫ້າວປະກອນດ້ວຍ ມີໂຈະຊູປ ປລານິ່ງ ແລະຜັດອົງນາງວັນເປັນຫ້າວບັນຊູປ ແລະຜັດອົງ ສ່ວນອາຫາກລາງວັນ ຂອງຄນທີ່ອົກໄປປົນອົກນ້ານ ແມ່ຈັດອາຫາຮ ໄສ່ກລ່ອງໃຫ້ທຸກຄນ ເປັນອາຫາປະເກທ້າວ ແລະທີ່ບັດໄມໄດ້ຄື່ອ ຜັກຕົ້ມ ຢ້ອງ ຜັດອົງ ສ່ວນແມ່ ກິນອາຫາຮທີ່ເກີດອາກນີ້ເຫຼົ້າ ຢ້ອງທຳໃໝ່ ຜົ່ງທາກທຳໃໝ່ຈະເປັນອາຫາປະເກເສັ້ນ ສໍາຮັນອາຫາເບີນ ຍັງຄອງເປັນອາຫາຮຢູ່ປຸ່ນ ແຕ່ເພີ່ມຮາຍກາຣອາຫາຮເຊັ່ນອາຫາຮອດ ອາຫາຮຫຼຸ່ມ ເຂົ້າມາອົກ ແລະຫ້າວຍັງເປັນອາຫາຮລັດຖຸກມື້ອ ເຊັ່ນເຕີຍວັນຄຣອນຄຣວັ້ນ

อาหารໃນໂອກສພເໜຍ ວັນທີ່ຄຣອນຄຣວັ້ນເວົ້າເປັນວັນພິເສຍຂອງຄຣອນຄຣວັ້ນ ວັນແມ່ຍັງຄອງເປັນການປຽງອາຫາຮກິນເອງທີ່ນ້ານເຊັ່ນເຕີຍວັນປົກຕົວ ແຕ່ວັນພິເສຍນີ້ ພ່ອຈະເປັນຄນຮັບຜົດຂອນເຮືອງອາຫາຮສໍາຮັນສາມາຊີກທຸກຄນ ເປັນວັນທີ່ຄູຈະເປັນວັນຫຸດຂອງແມ່ທີ່ໄຟ່ມີຕ້ອງຮັບຜົດຂອນເຮືອງອາຫາຮສໍາຮັນສາມາຊີກ ມີຄວາມພິເສຍດ້ວຍການນອນຂ່ອດອົກໄມ້(ດອກຄາແນ້ຳ) ສີ້ໜີ້ພູໄໝແມ່ດ້ວຍ ຈາກນັ້ນສາມາຊີກທຸກຄນ ກລ່າວຂອນຄຸນແມ່ທີ່ທຳງານນ້ານທຸກອໜ່າງແລະຂັດອາຫາຮໃຫ້ສາມາຊີກທຸກຄນໃນຄຣອນຄຣວ ແຕ່ອາຫາຮທີ່ຈັດໃນວັນພິເສຍນີ້ຍັງຄອງເປັນອາຫາຮປະຈ້າຕົ້ງປຸ່ນເຊັ່ນເດີນ

ເກົ່າງອົງປຽງຮສອາຫາຮ ເກົ່າງປຽງຮສອາຫາຮ ທີ່ຄຣອນຄຣວັ້ນໃຊ້ໄດ້ແກ່ ຜື້ອົ້ວ ແກລື້ອ ນ້ຳຕາລ ເຫັນຢູ່ປຸ່ນ ແລະພຣິກໄທບ

ອຸປກຮອມໃນການກິນ ທີ່ຄຣອນຄຣວັ້ນໃຊ້ປະຈ້າ ໄດ້ແກ່ ຈານ/ດ້ວຍຫລາຍໝາດ ຜົ່ອນແລະຕະເກີບ

ຄຣອນຄຣວັ້ນທີ່ 7 ຄຣອນຄຣວັ້ນມີສາມາຊີກ 6 ຄນ ເປັນໜາຍ 2 ຄນ ແລະຫຼັງ 4 ຄນ ພ່ອອາຍຸສູງສຸດ 68 ປີ ສ່ວນສຸກຄນເລື້ອກາຍຸ 5 ປີ ບ້ານພັກອາສັບເປັນຂອງຄນເອງ ກາຮສຶກຍາສູງສຸດ ອື່ອ ປຣິຢູ່ມາຕີ ຄນທີ່ທຳງານເປັນຜູ້ຫາຮາບໄດ້ຫລັກຂອງຄຣອນຄຣວ ອື່ອສຸກຫາຍຄນໄຕ ຜົ່ງທຳງານເປັນພັກງານໄປປະຈິບ ມີຮາຍໄດ້ເຄືອນລະ 350,000 ເຢນ ເວລາທຳງານຮະຫວ່າງ 09.00 – 17.00 ນ. ສ່ວນພ່ອທຳງານເປັນຜູ້ດູແລ້ວພັກນີ້ຮາຍໄດ້ເຄືອນລະ 150,000 ເຢນ ເວລາທຳງານຮະຫວ່າງ 09.30 – 16.30 ນ. ກໍາໃຊ້ຈ່າຍສໍາຮັນອາຫາຮປະມານ 50,000 ເຢນ/ເຄືອນ ແນ່ນເປັນຜູ້ຮັບຜົດຂອນເຮືອງງານນ້ານແລະອາຫາຮສໍາຮັນສາມາຊີກທຸກຄນ ຜົ່ງຄຣອນຄຣວປຽງອາຫາຮກິນເອງ

ทุกวัน ทุกเมื่อเนื่องจากแม่บูร์บ้านไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน มีเวลาและจัดทำอาหารตอนนั้น ได้แก่ การคงชิ้ง น้ำยำ หัวไชเทาบน acidic เสึกและ แตงกวา ส่วนการจัดซื้อวัสดุคิดในการปรุงอาหารมีทั้งอาหารสด และอาหารสำเร็จรูปซึ่งแม่เป็นคนไปซื้อสักคราทั้ง 3 ครั้ง

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม่เป็นผู้กำหนดรายการอาหาร อาหารหลักคือ ข้าว อาหารเช้า เป็นอาหารตามแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น กล่าวคือ มีข้าว ซุปเต้าเจี้ยว ปลา(ย่าง หรือทอด หรือนึ่ง) และผักดอง อาหารกลางวัน เป็นอาหารประเภทเส้น เช่น นา闷ผัด หรือยากิโซะะ แม่จัดเตรียมอาหารกลางวันใส่ กล่องให้สมาชิกที่ต้องออกไปทำงาน/เรียนหนังสือนอกบ้าน ส่วนอาหารเย็น เมื่อนอนแล้ว เช้า คือ มีข้าว ซุปเต้าเจี้ยว ปลา(ย่าง/นึ่ง/ทอด) และผักดอง มื้อยืนจะเพิ่มเท่าน้ำใจ(อาหารประจำท่อง) หลังอาหารหลัก มื้อยืน มีผลไม้และคั่นชาเขียว

อาหารในโอกาสพิเศษ วันที่ครอบครัวถือว่าเป็นโอกาสพิเศษ คือ วันเกิดของสมาชิก ในครอบครัว สำหรับอาหารในวันพิเศษนี้ ขึ้นเป็นอาหารญี่ปุ่นตามแบบดั้งเดิม แต่สมาชิกเดือกอกไก่ กินอาหารนอกบ้าน เป็นร้านอาหารของญี่ปุ่นที่ครอบครัวชอบและในโอกาสที่แม่ซื้อรับผิดชอบงานบ้าน ทั้งหมดได้มีเวลาพัก ไม่ต้องเหนื่อย

เครื่องปรุงรสอาหาร เครื่องปรุงรสอาหารที่ครอบครัวนี้ใช้ประจำ ได้แก่ ซอว์ญี่ปุ่น เหล้าญี่ปุ่น(มิริน-เหล้าหวาน) เต้าเจี้ยวค เกลือ และพริกไทย ส่วนวิธีปรุงอาหารที่ครอบครัวนิยมใช้มี การต้ม การทอด และการปั้ง/ย่าง

การดัดเสิร์ฟ แม่เป็นผู้ดัดเสิร์ฟอาหารให้สมาชิกทุกคน เมื่อสมาชิกมาพร้อมกัน(โดย เกาะะมือเย็น) แม่จะตักข้าวใส่ถ้วยให้แต่ละคน ส่วนอาหารอื่นจัดใส่จานเล็กเสิร์ฟเฉพาะคนเช่นกัน แต่ กินพร้อมกัน ใต้อาหารเดียวกัน ส่วนการเก็บถังเป็นหน้าที่ของลูกๆ

ครอบครัวที่ 8 ครอบครัวนี้ มีสมาชิก 4 คน เป็นชาย 2 คนและหญิง 2 คน พ่ออายุสูงสุด 40 ปี และลูกชายค่าสุด 13 ปี พ่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานเป็นพนักงานธนาคาร มีรายได้ เดือนละ 650,000 เยน มีบ้านเป็นของตนเอง ส่วนรายจ่ายค่าอาหารต่อกเดือนละประมาณ 30,000 เ�น แม่ เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องอาหารของสมาชิกทุกคน และทำงานบ้านทุกอย่าง ครอบครัวนี้ปรุงอาหารเองทุก วันและทุกเมื่อ แม่จัดเตรียมและจัดหาทั้งอาหารสด อาหารกึ่งสำเร็จรูปและอาหารพร้อมบริโภคด้วยการ ไปซื้อจากซุปเปอร์มาร์เก็ตใกล้บ้าน สักคราทั้ง 2 – 3 ครั้ง ซึ่งครั้งละมากๆ อาหารกึ่งสำเร็จรูปที่ครอบ ครัวนี้นิยม ก็คือแกงแบบญี่ปุ่น ซึ่งมีเครื่องเกือบครบเพียงเพิ่มผักและเนื้อสัตว์ กินได้ทันที เนื่องแม่ต้อง

ทำงานทุกอย่างในบ้านดังนั้นครอบครัวนี้ สมาชิกจึงนิยมและชอบรับอาหารสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูปมากขึ้น ครอบครัวนี้ไม่ทำอาหาร自食 อาหารประจำวันและในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม้เป็นผู้กำหนดรายการอาหารประจำวัน ซึ่งมีอาหารหลักคือข้าวส่วนอาหารมื้อต่างๆ มีดังนี้ มื้อเช้า มีข้าว ชุบเตาเจี๊ยว ปลาบ่าง/นึ่ง/ทอด และผัดผัก หรือผัดต้ม ส่วนอาหารกลางวัน มีข้าว สาหร่าย ปลาบ่าง และผัดต้ม(ผักทอง เพือก หรือหน่อไม้) คนที่ออกไปทำงาน/เรียน แม้จะอาหารกลางวันได้กล่องให้มีข้าวโรยหน้าด้วยสาหร่าย ปลาบ่างและผัดต้ม สำหรับอาหารเย็น แม่จะปูรุงร้อนๆก่อนกิน โดยแม่จัดเตรียมเครื่องปูรุงทุกอย่างไว้พร้อม เมื่อสมาชิกมาพร้อมกันที่ห้องอาหารแม่จะเริ่มปูรุงอาหารที่เตรียมไว้ และตักอาหารที่ปูรุงใส่ถ้วย/จานเล็กๆເຕີຣົບເຜົາພະຄນຮວມทั้งข้าว ตักใส่ถ้วยเล็กเช่นเดียวกัน ครอบครัวนี้ใช้ตะเกียงบนบ่างเดียวในการกิน ส่วนชุดใช้วิธีกดถ้วยชุดและต้องทำเตียงดังด้วย เพื่อให้กำลังใจเม่ญู่ปูรุงอาหาร ชนิดอาหารในมื้อยืนเหมือนเช่น แต่บางวันอาจเพิ่มปลาดิบด้วย อาหารในโอกาสพิเศษ วันที่ครอบครัวถือว่าเป็นวันพิเศษ คือวันเกิด ซึ่งมี 2 แบบคือ การทำอาหารกินที่บ้าน หรือการออกไปกินอาหารนอกบ้าน แต่ไม่ว่าวิธีใด ครอบครัวจะเชิญญาติและเพื่อนสนิทมาร่วมงานด้วย 2 – 3 คนทุกรังสี และที่พิเศษคือ อาหารหลัก หรืออาหารหวานเป็นอาหารแบบญี่ปุ่นแต่มีอาหารหวานเป็นขนมเค้กด้วย แม้เป็นหลักในการเตรียม ปูรุงและจัดເຕີຣົບສ่วนการเก็บล้างเป็นหน้าที่ของสามีและภูก

เครื่องปูรุงอาหาร เครื่องปูรุงอาหาร ที่ครอบครัวนี้ใช้ ได้แก่ เหล้าญี่ปุ่น ซึ่งญี่ปุ่น เดือนเจี๊ยบด น้ำตาล และเกลือ ส่วนวิธีปูรุงอาหารมีการผัด การทอด การต้ม และปิ้ง/ย่าง รูปแบบการกินเป็นแบบญี่ปุ่นคึ้งคิ่น ทั้งอาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

ครอบครัวที่ 9 ครอบครัวนี้มีสมาชิก จำนวน 5 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 3 คน พ่ออายุสูงสุด 45 ปี ทำการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้เดือนละ 650,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้เดียวของครอบครัว พ่อทำงานระหว่างเวลา 09.00 – 17.00 น. รายจ่ายค่าอาหารประมาณเดือนละ 35,000 บาท มีบ้านเป็นของตนเอง ครอบครัวนี้ปูรุงอาหารกินเองทุกวัน ทุกมื้อ แม่ญู่บ้านรับผิดชอบเรื่องงานบ้านทุกอย่างรวมทั้งอาหารของสมาชิกทุกคน แม้จะซื้อวัตถุดิบที่ใช้ในการปูรุงอาหารสักดาํ ละ 2 – 3 ครั้ง มีทั้งของสด อาหารถนนและอาหารกึ่งสำเร็จรูปด้วยการซื้อครั้งละมากๆ ครอบครัวนี้ไม่ทำอาหาร自食

อาหารประจำวันและในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม้เป็นผู้กำหนดรายการอาหารทุกเมื้อ เกือบทุกวัน อาหารหลัก คือ ข้าว อาหารมื้อเช้า เป็นอาหารแบบญี่ปุ่น คือมีข้าว ชูปเด้เจ็บว ปลา夷่าง/อบและผักต้ม อาหารกลางวัน ของสมาชิกที่ต้องออกไปนอกบ้าน(ทำงาน/เรียน) แม้จัดอาหารใส่กล่องให้ เป็นข้าวปั้นไส้ต่างๆ เช่น ไส้ปูอัด ไส้ไข่ปลาแซลมอนผสมนมสด ผสมมีผักนึ่ง/ต้ม(พอกทอง เพือกหัวเล็ก หรือหน่อไม้) สำหรับอาหารมื้อยืน อาหารหลักเป็นข้าว ชูปเด้เจ็บว ผัดผักและปลาเนื้อ ส่วนอาหารในโอกาสพิเศษ นั้น ครอบครัวนี้ ถือว่าวันเกิดของสมาชิกเป็นวันพิเศษ ครอบครัวนิยมที่จะปรุงอาหารกินในครอบครัว เป็นอาหารญี่ปุ่น แต่มีพิเศษ คือเชิญญาติสนิทมาร่วมงานด้วย นานๆครั้งจึงจะออกไปกินอาหารนอกบ้าน ซึ่งขังคงเป็นอาหารและวัฒนธรรมแบบญี่ปุ่นเช่นเดิม

เครื่องปฐมรสอาหาร เครื่องปฐมรสอาหารที่ครอบครัวนิยมใช้ ได้แก่ ซีอิ๊ว เหล้า (รสหวานและรส匹กต) เด้งเจ็บปวด น้ำตาลและเกลือ การจัดเสิร์ฟแม้เป็นผู้ชักเสิร์ฟ ด้วยการจัดอาหารทุกอย่างในมือนั้นๆ ใส่ถ้วย/จานเด็กๆเสิร์ฟเฉพาะคน รวมทั้งข้าวด้วย อุปกรณ์ในการกิน ใช้ตะเกียงอย่างเดียว

ครอบครัวที่ 10 ครอบครัวนี้มีสมาชิก 3 คน เป็นชาย 1 คน (พ่อ) อายุ 38 ปี และภูกสาว อายุ 3 ขวบ พ่อทำงานบริษัทเอกชนวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 09.00 – 18.00 น. ส่วนแม่ ทำงานในร้านของตนเองซึ่งเปิดเฉพาะวันหยุดและวันเสาร์ อาทิตย์ ระหว่างเวลา 10.00 – 18.00 น. ลินค้าที่จำหน่ายคือ ลินค้าประเภทของที่ระลึก รายได้หลักมาจากการขาย ลินค้าที่จัดจ่ายคืออาหาร ประมาณเดือนละ 35,000 บาท ครอบครัวอยู่อาศัยในห้องชุดซึ่งเป็นของครอบครัวของ เนื่องจากมีพื้นที่ไม่มาก จึงไม่มีการทำอาหารตอนบ่ายมาก มีเพียงผัดลองเล็กน้อยซึ่งเป็นเครื่องเคียงอาหารหลักของพ่อ กับแม่ ครอบครัวนี้ทำอาหารกินเองทุกวัน ทุกเมื้อ โดยแบ่งเป็นคนรับผิดชอบเรื่องของงานบ้านและอาหาร ของสมาชิกทุกคน การจัดหาวัสดุดินแผลไปซื้อจากร้านค้าใกล้บ้าน สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง

อาหารประจำวันและอาหารในโอกาสพิเศษ

อาหารประจำวัน แม้เป็นคนกำหนดรายการอาหารทุกเมื้อ และอาหารที่ครอบครัวกิน เป็นอาหารญี่ปุ่นรูปแบบเดิม โดยมีข้าวเป็นอาหารหลัก อาหารมื้อเช้า ทุกคนกินข้าวพร้อมกัน โดยมีข้าว ชูปเด้เจ็บวและปลา夷่าง/นึ่งและผักดอง หรือผักต้มให้ลูก สำหรับมื้อกลางวันพ่อซึ่งออกไปทำงานแม้จัดอาหารใส่กล่องให้ซึ่งเป็นอาหารประเภทเส้น(อุดง)นำไปกินที่ทำงาน ส่วนลูกซึ่งไปโรงเรียนอนุบาลทาง

โรงเรียนจัดอาหารกลางวันให้นักเรียนทุกคน ส่วนอาหารเย็น มีข้าวเป็นหลัก เช่นเดียวกับมื้อเช้า ซึ่งเต้าเจียวไส่เห็ดและเต้าหู้ ผัดผักรวม และปลาบ่าง หรือปลาเนื้ง หลังอาหารเย็น ครอบครัวนิยมกินผลไม้และคั่มชาเจียว

อาหารในโอกาสพิเศษ สำหรับวันที่ครอบครัวถือว่าเป็นโอกาสพิเศษคือ วันเกิดของสมาชิกทุกคน อาหารที่ครอบครัวเลือกในโอกาสพิเศษ ก็คือการออกไปคินอาหารนอกบ้าน แต่ยังเป็นร้านอาหารญี่ปุ่นเช่นเดิม

เครื่องบูรณาหาร เครื่องบูรณาหาร ที่ครอบครัวใช้เป็นประจำคือ ชีวิตญี่ปุ่นเหล้า (หวานและธรรมชาติ) เต้าเจี้ยว昆布 เกลือ และพริกไทย

วิธีบูรณาหาร วิธีบูรณาหารที่ครอบครัวนิยม คือการดั้ม การบีบ/บีบ และการนึ่ง การเสิร์ฟอาหาร และอุปกรณ์ในการกิน การจัดเสิร์ฟอาหารของครอบครัวนี้ปฏิบัติเช่นเดียวกับครอบครัวอื่นๆ มากถ้าคือ แม้เป็นผู้เสิร์ฟด้วยการตักข้าวใส่ถ้วยเล็กๆ และจัดอาหารอื่นไว้ตาม/ด้วยขนาดเล็กเสิร์ฟเฉพาะคน ครอบครัวเน้นการกินอาหารพร้อมๆ กันและเป็นช่วงเวลาที่ฟ่อและแม่จะช่วยกันสอน แนะนำลูกเรื่องการกินอาหารและวิธีปฏิบัติเรื่องอาหารของครอบครัวด้วย ส่วนอุปกรณ์ในการกินมีเพียงตะเกียงเท่านั้น

จัดทำโดย สาขาวิชาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก จ

รูปภาพเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารของครอบครัวญี่ปุ่น

การเตรียม

การเตรียมวัตถุดิบประเภทผัก

การเตรียมอาหารประเภทตุ๋น

การปูรุ้ง

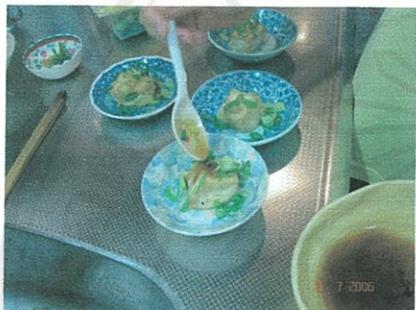

การปูรุ้งอาหารประเกทต้ม

การปูรุ้งอาหารประเกทย่าง

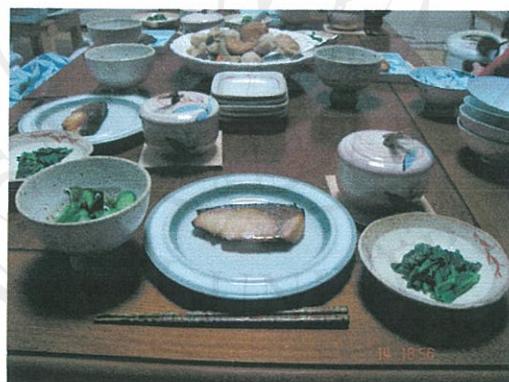
การจัดเสิร์ฟ

อาหารอื่น

ถ้วยข้าว

โต๊ะอาหาร

พิชิตธีบานหัวใจเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

การกิน

อาหารประจำวัน

อาหารในโอกาสพิเศษ (วันเกิด)

จิตวิทยาและสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นางสาวพัชรา สายวิเชียร

วันเดือนปีเกิด

7 ธันวาคม 2523

ประวัติการศึกษา

2542

มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโนนทับพายพ
จังหวัด เชียงใหม่

2546

บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว)
มหาวิทยาลัยพายพ จังหวัด เชียงใหม่

ประสบการณ์

2544 – 2548

เป็นผู้ช่วยสอนอาหารไทยให้ชาวต่างชาติ
และสอนอาหารไทยให้กับเด็กที่อบรมภาคฤดูร้อนของ
ศูนย์นานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตุลาคม 2548 – มีนาคม 2550

ได้รับทุน MONBUKAGAKUSHO ไปทำการศึกษาวิจัย
ที่มหาวิทยาลัย Shiga, Japan ระหว่างที่รับทุนได้ศึกษา
การทำอาหารญี่ปุ่นและภาษาญี่ปุ่นรวมทั้งได้รับเชิญ
ให้ไปสอนอาหารไทยให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และสอนให้
กับครุภารกิจอาสาสมัครที่สอนภาษาญี่ปุ่นให้กับนักศึกษาต่างชาติ

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved